

løsning og stempeling hos vedkommende amtstue, og hvorefter der for hver stempeling tilkommer vedkommende amtsforvalter en kendelse af 25 øre. Reglen om kendelse til amtsforvalterne er ikke foreslået bibeholdt — det kan ikke anses for rimeligt, at der skal betales en særlig kendelse i anledning af berigtigelse af en pligtig afgift. Forslagets karakter af bemyndigelsesregel åbner mulighed for dels at fastsætte nye generelle regler for afgiftsopkrævningen, f. eks. indbetaling til en central opbørselsmyndighed, dels at fastsætte særlige indbetalingsformer i tilfælde, hvor det kan være praktisk, f. eks. ved stempeling af et meget stort antal samtidigt oprettede og ensartede dokumenter, hvor afgiften så kan tillades berigtiget ved kontant indbetaling af et samlet beløb uden stempeling af de enkelte dokumenter.

Til § 24.

Forslaget, der afløser den gældende stempelovs § 25, stk. 2, 2. punktum, og §§ 51-53, giver regler for, hvilke oplysninger m. v. stempelmyndighederne kan forlange til brug ved afgørelsen af de dem forelagte dokumenters stempelpligt.

I den gældende lovs § 52 er der i visse tilfælde givet stempelmyndighederne en videregående ret til at kræve oplysninger fra parterne. Disse bestemmelser, der for så vidt angår stk. 2, kom ind i stempeloven ved lovrevisionen i 1922, anvendes kun yderst sjældent i praksis, og de er ikke medtaget i forslaget.

For så vidt angår bestemmelsen i den gældende lovs § 51, stk. 2, om stempeling af en genpart „i hoveddokumentes sted“, hvilken bestemmelse ikke er opretholdt i forslaget, henvises til bemærkningerne foran til forslagets § 11.

Til § 25.

Den foreslåede bestemmelse findes ikke i den gældende stempelov, men er i overensstemmelse med praksis.

Til § 26.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 26, hvor klagefristen dog er 6 uger.

Kapitel 4.

Til § 27.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 27, hvorefter godtgørelse af stempelpapir og stempelmærker, som enten er ubenyttet eller er benyttet til uunderskrevne dokumenter, kan ske ved bevilling af finansministeriet. Efter forslaget kan den pågældende vælge, om han ønsker mærkerne ombyttet til andre stykstørrelser, hvilket kan ske på

de steder, hvor stempelmærker kan købes, eller om han ønsker tilbagebetaling, hvilket sker hos den myndighed, finansministeren udpeger. Selv om stempelpapir ikke udtrykkeligt nævnes, jfr. bemærkningerne til § 21, skal det naturligvis kunne ombyttes eller godtgøres på samme måde som stempelmærker.

Til § 28.

Forslaget svarer til den gældende lovs § 28, stk. 4. Den der optagne frist på 2 år er dog ikke medtaget i forslaget, da der næppe er anledning til at fravige lovgivningens almindelige forældelsesregler.

Til § 29.

Forslaget afløser den gældende lovs § 28, stk. 1-3, 5, og §§ 116-118.

I forhold til den gældende lov betegner forslaget en udvidelse af de tilfælde, i hvilke bevillingsmæssig godtgørelse kan tilstås. Efter lovens § 28, stk. 2, kan godtgørelse i almindelighed kun finde sted, når retshandlen er ufuldbyrdet, og i praksis betragtes en retshandel, der er gået tilbage, som fuldbyrdet, når den ene part har måttet betale den anden part en erstatning, der helt eller delvis fyldestgør dennes økonomiske interesse i retshandlens opfyldelse. Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1, vil det ikke udelukke godtgørelse, at der er givet en erstatning, der repræsenterer opfyldelsesinteressen. I det ikke upraktiske tilfælde, at en ejendomsoverdragelse, hvorom der er tinglyst skøde, er gået tilbage, og der også angående tilbagegangen er tinglyst skøde, kan der efter forslagets stk. 1 og 2 blive spørgsmål om hel eller delvis godtgørelse såvel af stemplet til det oprindelige skøde som af stemplet til skødet angående tilbagegangen.

Det er ikke fundet nødvendigt eller rimeligt at opretholde den i den gældende lov fastsatte 2 års frist for indgivelse af begæring eller andragende om godtgørelse. Den i lovgivningen fastsatte almindelige forældelsesfrist bør gælde også på dette område. Den i den gældende lov som betingelse for godtgørelse fastsatte kendelse er ligesom i forslagets §§ 27 og 28, udeladt.

Til § 30.

Efter den gældende stempelovs § 28, afgøres spørgsmål om stempelgodtgørelse af finansministeriet; men ved bekendtgørelse af 9. oktober 1965 er sager om godtgørelse efter § 28 henlagt til stempelmyndighederne, hvis afgørelse kan indbringes for finansministeriet (skattedepartementet). Efter forslagets §§ 28-30, skal godtgørelsesspørgsmålene afgøres af stempelmyndighederne, og med hensyn til klageadgangen foreslås reglerne om klage over stempelafgørelser m. v. anvendt.